

"אל תקחו לי את

48 שעות לאחר שילדה את בנה החמישי, בעודה בבית החולים, הופיעו עובדי משרד הרווחה מצויידיים בצו האוסר על ש' לקחת את תינוקה הביתה. לש' עבר של אשפוז נפשי, שהוביל להוצאת ארבעת ילדיה הבוגרים יותר מחזקתה. ש', העובדת כעוזרת גננת, אומרת בבכי: "העבר רודף אחרי. היום אני בריאה, מתפקדת, ומסוגלת לגארי לטפל בבני"

צילום: יואל לוי

חברותיה של האם, אתמול מול בית המשפט. "תנו לי את פרי בטני" נכתב באחד השלטים

אורי ארזי

חינוכית חרדית בכני ברק. בגיל 16 שירכו לה גבר חרדי. ש' מתחלחלת כשהיא נזכרת בו: "החיים שלי הפכו לגיהנום. הוא התעלל בי, ניסה לשרוף אותי. הייתי במצוקה נוראית. חששתי להתלונן, כי זה לא מקובל בחברה החרדית. הייתי נאיבית כי האמנתי שבסוף הוא יפסיק. אבל הוא לא הפסיק וברחתי עם בני ובתי. אז הוא דאג לאשפוז אותי. המערכת לא התייחסה אלי כקורבן, אלא חיפשה אצלי בעיות נפשיות. לקחו לי את הילדים. אחר כך התגרשתי. הייתי מיואשת ובאחת החופשות מבית החולים נסעתי לקברו של רבי עקיבא, התפ" ללתי לנס".

מאז עברו ארבע שנים, ש' אומרת שהפסיקה לקבל טיפול נפשי, החלה לעבוד כעוזרת לגננת ונישאה בשנית. ש' חשה שהיא נולדה מחדש. "לפני כשנתיים וחצי נולדו לנו תאומים מקסיימים. גירלתי אותם במסירות, אך לילה אחד, כשהם היו בגיל שישה חודשים, באו אנשי הרווחה עם צו ביד ולקחו אותם. בעלי לא האמין שזה קורה לו. נלחמנו להחזיר אותם ולא הצלחנו. בעלי היה כל כך מיואש שנפטר משיברון לב".

החרדים עזרו לה

אחרי שנפטר בעלה גילתה ש' שהיא בהריון. היא מספרת שהתקווה לחזור ולהיות אם מסכה בה כוחות חרשים. "אבל ידעתי", היא אומרת, "שאם

ש', היום בת 29, חיה חיים מסוייטים. גיהנום, אין לה מלה אחרת להגדיר את מה שעובר עליה. ארבעה ילדים היא ילדה וכולם נלקחו ממנה בידי רשויות הרווחה, בטענה שאינה כשירה לגדל אותם. לש', יצויין, יש עבר של אשפוזים נפשיים. בעלה הראשון של ש' התעלל בה. בעלה השני מת והותיר אותה בהריון. השבוע נולד ילדה החמישי. ש' 48 שעות היו לה לעטוף אותו באהבה, אבל למרבה זועמה הוציאה פקידת סעד צו כדי למנוע ממנה, האם הביולוגית, לקחת את בנה מבית החולים. אתמול, בלי להתמהמה, כבר נערך דיון ראשוני בבית משפט לענייני משפחה, בבקשת רשויות הסעד להעביר את התינוק לרשותם. בית המשפט החליט בשלב זה להעביר את הילד למשמורת משפחה אומנת.

ש' אינה יכולה לעצור את דמעותיה. כמה אפשר לסבול, היא אומרת. מקור צרותיה נובע מאישפוזו בעבר בבית חולים לחולי לנפש. מכאן החלה התרגידה האישית שלה לגדול ולהתפתח. היום היא טוענת: החלמתי, אני כשירה לחלוטין, הניחו לי לממש את זכותי האלמנטרית להיות אם ולגדל את ילדיי. רשויות הרווחה טוענות מצידן: את לא כשירה.

ש' התחתנה בגיל צעיר. היא למדה במסגרת

דובר משרד העבודה והרווחה, יורם מלכה, הגיב בקצרה לשאלות "מעריב": "המקרה ייבדק על ידי פקידת הסעד הראשית של המשרד. פקידי סעד הפועלים להגנת קטינים ומוציאים תינוק מידי אימו, פועלים על סמך מידע ברוק שהתינוק בסכ" נה, ובהסתמכות על אנשי מקצוע. לאור פנייתכם,

רשויות הרווחה ישמעו על ההריון שלי הם יקחו לי גם את הילד הזה. הלכתי לגופים חרדים שעזרו לי לשמור את ההריון בסור. קיבלתי דירה בנתניה, כשהגיע זמן הלידה הלכתי לבית חולים לניאדו, גרשמתי שם בשם ברזילי שלא יקחו את הילד, ושל" שום ילדתי אותו".

מבדיקה עם משרד העבודה והרווחה מתברר כי רוב הילדים מוצאים מביתם על פי בקשה מההורים או בהסכמתם

נבדקו זאת שוב כמקובל". בתשובה לשאלה האם אשפוז נפשי בעבר מונע מאדם לגדל ילד, נמסר מהמשרד: "האבחנה אינה עילה יחידה ליכולת הורה לגדל ילד. יש משפחות בהן בן משפחה אחר סובל ממחלה נפשית, אך בעזרת בני משפחה אחרים הילד יכול להיות מוגן ומטופל".

"היא לא חולה"

מבדיקה עם משרד העבודה והרווחה התברר עוד, כי רוב הילדים מוצאים מביתם על פי בקשה מההורים או בהסכמתם. הוצאת ילד מהבית בניגוד

אבל התרמית נחשפה וש' התבשרה כאמור שגם ילדה החמישי יילקח ממנה. "אני עוברת, השתקמתי, חסכתי כסף, קניתי כל מה שצריך לילד, ואני משוכנעת שאני מסוגלת להיות אם טובה ומסורה", אומרת ש' בבכי. "אני מוכנה ללכת לבדיקה פסיכיאטרית. לא יתכן שאמשיך להיות קורבן עד סוף חיי. אני מתחננת שיניחו לי ויתנו לי לגדל את ילדיי. אני אאמא טובה ומסורה. שיבדקו את זה". אחות בבית החולים מאשרת את דבריה של האשה ומספרת ש"ש' מאוד דואגת לבנה, מבקשת לראותו אותו שוב ושוב, מטפלת בו במסירות ומניקה אותו.

קרן מפעל הפיס ע"ש מיכאל לנדאו

מפעל הפיס

קרן מפעל הפיס ע"ש מיכאל לנדאו מודיעה בזאת על הערכת המועד להגשת מועמדים עבור

"פרס לנדאו לאמנויות הבמה" לשנת תשס"ב - 2002

מטרת הפרס היא להרים על נס אמנים ויוצרים אשר הגיעו להישגים בתחומם, ואשר תרמו תרומה משמעותית לחיי התרבות והאמנות בישראל, וכן לתת ביטוי למקומם של קרן לנדאו ומפעל הפיס בחיי התרבות ולרצונם לטפח ולעודד את היצירה בתחום אמנויות הבמה בישראל.

הפרס, בסך 80,000 ש"ח ליוצר, יוענק באירוע חגיגי בחודש מרץ 2002, לכל אחד מששה אמנים ויוצרים שיבחרו בתחומים הבאים:

- * תיאטרון (שני פרסים: פרס לשחקן ופרס לבמאי או מחזאי)
- * מחול
- * קולנוע וטלוויזיה
- * מוסיקה קלאסית
- * מוסיקה ישראלית

בכל תחום יוענק הפרס לזוכה אחד בלבד, אזרח ישראל, החי ויוצר בארץ. הפרס לא יתחלק בין מספר זוכים ולא יוענק למוסדות או לארגונים.

אנו פונים לציבור להציע מועמדים לפרסים בכל הקטגוריות. ההצעה חייבת לכלול את שם המועמד/ת, הקטגוריה, פרטי המציע/ה ונימוקים למתן הפרס. המועד האחרון להצעת מועמדים הוא יום ה', יב' טבת תשס"ב, 27.12.2001.

את תקנון הפרס ניתן לקבל במשרד הקרן, בבית מפעל הפיס, רחוב הפטמן 3, קומה 6, ת"א. טלפון: 03-6940192.

פקס: 03-6940347, דואר אלקטרוני: landau@pais.co.il

הילדי

צילומים: גרי אברמוביץ' האם עם תינוקה בבית החולים לניאדו. "מטריף את דעתי שמבקשים לקחת ממני את התינוק המקסים הזה"

מחשש שתאבד גם את הילד החמישי היא נרשמה בבית החולים בשם

בדוי. התרמית נחשפה וכעת היא עשויה לעמוד לדין פלילי

של קטין מחזקת הוריו. הדבר נעשה רק במקרים חריגים. אנחנו יכולים לטעות, אך אני סבורה שלא כך הדבר במקרה של ש'."

אם לא די בכל הטרגדיות של ש', כעת היא עשויה לעמוד גם בפני משפט פלילי מכיוון שהודתה בשם ברוי בבית החולים. זהותה האמיתית התגלתה כשהתבקשה בבית החולים לחתום על מסמך וחתמה בשמה האמיתי ולא בשמה הברוי וכך נחשפה.

בקול חנוק היא אומרת: "העבר שלי רודף אותי עכשיו. זה מטריף את דעתי שמבקשים לקחת ממני את התינוק המקסים הזה, למרות שאני מסוגלת לגמרי לטפל בו. אני מתחננת. אל תקחו ממני את הילד שלי."

השתתף בהכנת הכתבה: אסי חיים

נת", סיפרה אתמול מנהלת מעון. "באיזו מסירות היא עבדה עם הילדים, חיבקה ונישקה אותם כחום. זו נבזות להגיד שהיא אינה מסוגלת לתפקד כאם". חברה אחרת מספרת: "היא לא חולה. היא בחורה תמימה שהגורל התאכזר אליה."

"אנחנו יכולים לטעות"

מפאת סודיות רפואית אין כל דרך לקבל מסמכים על מצבה הנפשי של ש'. מנהלת השירותים החברתיים בישוב בו מתגוררת האשה אומרת ברוך רות: "מוטל עלינו חסיון, אסור לנו לעסוק במצבה של האשה. אנחנו עושים הכל כדי למנוע הוצאתו

לרצון הוריו אפשרית רק על פי החלטת פקיד סעד ורק לשבוע. להוצאת ילד לתקופה ארוכה יותר יש לקבל אישור בית משפט. ההחלטות הן הפיכות. אם מתברר כי לא נשקפת סכנה לילד, וגובשה עם המשפחה תוכנית הגנה וטיפול לילד, ניתן לשנות את ההחלטה.

בינתיים, התייצבו אתמול מול בבית המשפט חברותיה של האשה מהקהילה החרדית, ונשאו שלטים: "תנו לי את פרי בטני", "רחמו על התינוק, רחמו עלי, אמא מניקה", "אני רוצה את אמא שלי". בית המשפט החליט בשלב זה להעביר את הילד למשמורת משפחה אומנת. "היא עבדה אצלי במשך כשנתיים כסייעת לגנן"

